

Far

som forretningspartner

Mange kvinder har fra barnsben et tæt forhold til deres far. Igennem livet søger de råd og vejledning hos ham, men det endelige valg af karriere træffer de som regel selv. Nogle kvinder lader sig dog inspirere så kraftigt af deres fars profession, at de vælger at gøre karriere i tæt samspil med ham. Her er tre af dem.

Åbnede frisørsalon med sin far

Masja Hillestrøm Torons interesse for hår kom nærmest ind med modermælken. Som datter af Bent Hillestrøm, der stod bag Monroe – en af Københavns hotteste saloner gennem tiderne – og med en mor der også er frisør, lå det lidt i kortene, at hun også en dag ville blive en dygtig frisør. Som barn drømte Masja om at føre sin fars salonnavn videre.

– Begge mine forældre levede og åndede for frisørfaget, og min fars salon Monroe opnåede i 80'erne status som Københavns jetset-salon pga. de mange »stjerkunder«. Min far uddannede frisører som Uffe Buchard, Kira Martens og Søren Bach, og det var et meget spændende og kreativt miljø at færdes i, mindes Masja, der som teenager arbejdede i Monroe efter skoletid – først som gulvfejer, og senere hjalp hun med at farve hår.

Masja ønskede dog at bevise over for sig selv, og ikke mindst over for sine forældre, at hun godt kunne selv. Så da hun som 19-årig fik tilbudt job som skønhedskonsulent i L'Oréal, endte det med en pause på seks år fra frisørfaget.

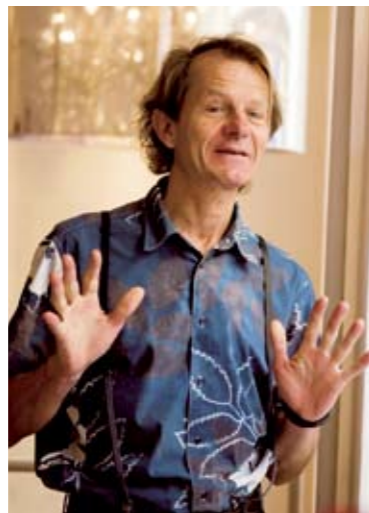
– I dag er jeg glad for, at jeg tog den lange pause. Var jeg startet som frisør som 19-årig, var jeg måske ikke blevet ved, siger Masja. Hun beskriver sig selv som en lidt rastløs type, der elsker nye udfordringer. Efter en intensiv klippe-uddannelse i

den eksklusive frisørsalon Gun-Britt i Skoubogade og i alt fire års fuldtidsarbejde hos nogle af de største saloner i Danmark og London besluttede Masja og hendes far sidste år at slå pjalterne sammen.

Nyt liv i gamle Monroe

Åbningen af Monroe no. 1 sidste år i de oprindelige Monroe-lokaler i det indre København fik ikke blot pustet nyt liv i Monroe-navnet, men i høj grad også i Masjas far Bent Hillestrøm.

– Min far kom med alle kunderne, så jeg ville bevise over for ham og mig selv, at jeg kunne tage mig af alt det praktiske.

Denne artikel inviterer indenfor hos tre spændende karrierekvinder, der alle har valgt at arbejde tæt sammen med deres fædre. Læs om hvordan frisørerne Masja og Bent Hillestrøm på falderebet tog springet og startede forretning sammen. Om hvordan Charlotte Lynggaard har kæmpet for at bevise sit eget værd i sin fars firma. Og om Rikke Carlé, der til tider er glad for ikke at dele efternavn med sin far Jens Ladegaard i firmaet Ladegaard A/S.

– Med 43 år på bagen som selvkørende frisør havde jeg brug for luftforandring. Jeg nærmede mig de 60 år, og lysten til at gå på efterløn kom snigende. Jeg havde aldrig troet, at Masja ville spørge mig. Så det kom som en stor og glædelig overraskelse, da hun foreslog, at vi skulle åbne salon sammen, siger Bent Hillestrøm. Han var ikke et øjeblik i tvivl om sit svar. – Jeg sagde ja med det samme, og kort tid efter fandt vi ud af, at de gamle Monroe-lokaler stod til overtagelse. Så det var som et tegn fra oven, smiler han.

Set i bakspejlet kunne Masja godt ønske, at de var startet sammen noget tidligere i faderens karriere. Men på den anden side er hun glad for, at hun selv kan bidrage med en masse erfaring.

– Jeg var klar over, at det var nu eller aldrig, jeg måtte gøre noget ved min barndomsdrøm. Min far er jo ikke helt ung længere. Jeg kunne da godt ønske, at han i dag var 55 og ikke 61, men på den anden side er jeg blot glad for, at vi er i gang.

De første måneder var et slid fra morgen til aften.

– Min far kom med alle kunderne, så jeg ville bevise over for ham og mig selv, at jeg kunne tage mig af alt det praktiske. Jeg tog til møder med banken, indrettede salonen, fik installeret computersystem og tog mig af diverse firmaaftaler. På en måde kan man sige, at han kom med pengene, og jeg med indsatsen. For uden hans kunder kunne vi ikke overleve med så dyr en husleje i indre by, si-

AF ANNE-METTE BYKÆR LUNDE
FOTO: THOMAS TOLSTRUP

Masja og Bent Hillestrøm i deres fælles frisørsalon i Knabrostræde i det indre København.

ger Masja. Med tiden har hun fået ansat en elev og en anden dygtig frisør, Jona, som hun arbejdede sammen med hos Gun-Britt.

Lykken er at arbejde sammen

Både far og datter er enige om, at der er flest fordele ved at arbejde sammen.

– For mig er det lykken at arbejde sammen med et ungt menneske, som man tror på, og som betyder noget helt specielt. Det er en klar fordel, at vi kender hinanden så godt både på det faglige og menneskelige plan. Jeg stoler 100

pct. på Masjas smag og ved, at hun er økonomisk ansvarlig. Jeg er blomstret op på ny og regner bestemt ikke med at skulle på hverken efterløn eller pension de næste mange år, fastslår Bent Hillestrøm.

Masja ser også en fordel i, at de som team er mand og kvinde.

– Mænd og kvinder er jo forskellige, og det var helt sikkert ikke gået lige så gnidningsfrit, hvis jeg for eksempel havde startet salon med min mor. Min far er meget afslappet og god til at give mig plads. Og som mand og kvinde tiltrækker vi også forskellige kunder og

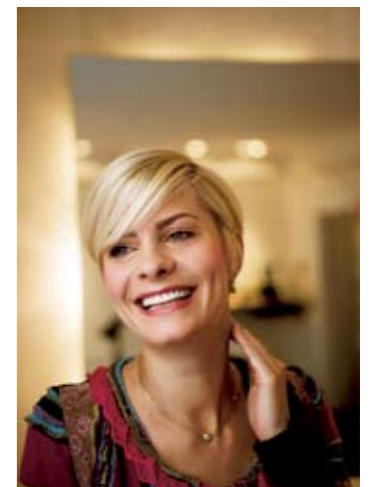
Gode råd om far-datter-samarbejde:

MASJA:

1. Sørg for at have egen erfaring og den rette uddannelse, så er man mere på lige fod.
2. Respekter hinandens værdier og holdninger.
3. Giv hinanden plads til privatliv.

BENT:

1. Overvej nøje om I kan klare at arbejde tæt sammen.
2. Hav tillid til din datter og læg ikke et pres på hendes skuldre.
3. Hav styr på økonomien – begge to!

kan dermed få en bredere kundeskare, forklarer Masja.

Hun og faderen tilbringer mindst 40 timer om ugen i samme lokale.

– Til trods for at vi har to etager, er man som frisører fysisk meget tæt på hinanden i mange timer ad gangen. Så det kan da godt påvirke privatlivets fred. Vores opstartsfasen har også krævet, at vi har brugt megen energi på at snakke forretning efter fyraften. En anden ulempe ved at arbejde sammen med min far er, at alle mine mandlige kunder bliver tjekket ud. For tænk nu hvis de lagde an på mig, ler Masja.

Bent Hillestrøm indrømmer, at de mænd, der sætter sig i Masjas stol, indimellem er under skarp overvågning.

– Hvis Masja har en fyr i stolen, kan jeg da godt tænke, om han mon kunne være noget for hende, og om han er god nok, siger Bent Hillestrøm. Han slår fast, at den gode og humoristiske tone, de har indbyrdes, er meget vigtig for ham.

Fortsettes næste side

Smykkedesignere på lige fod

Smykkekunstneren Ole Lynggaard har aldrig set sin virksomhed som noget, hans børn absolut skulle arve og drive videre efter ham. Alligevel valgte hans datter Charlotte at uddanne sig som smykke-designer, og i dag er hun hans tætteste samarbejdspartner.

For Charlotte Lynggaard var det passionen for håndværket, der drev hende til at blive smykkedesigner.

– Jeg har altid været draget af min fars arbejde. Fra jeg var helt lille, fik jeg lov til at hamre, banke og lave små ringe. Jeg lavede i det hele taget meget med mine hænder – tegnede og syede tøj, strikkede og lavede collager. Efter gymnasiet var jeg i tvivl om, hvorvidt jeg ville uddanne mig inden for reklame, i tøjbranchen eller som guldsmed. Jeg tog et år til Paris og var heldig at komme ind på et reklamebureau, der havde fokus på smykkedesign. På det år fandt jeg ud af, at jeg kunne kombinere flere af mine interesser ved at gå ind i min fars firma, fortæller Charlotte, der kort tid efter sit ophold i Paris kom i lære som guldsmed hos sin far.

Hårdt at bevise sit værd

Som 20-årig måtte Charlotte lære håndværket på den hårde måde.

– Jeg gennemgik en mesterlæretid på

fire hårde år, og tiden sneglede sig af sted, husker Charlotte. På det tidspunkt var det en mandsdomineret branche, og sammen med staben af garvede håndværkere skulle Charlotte lære at udforme smykker i hånden.

– Jeg var klar over, at jeg først måtte lære håndværket, før jeg kunne opnå respekt for mine egne design, siger Charlotte, der indrømmer, at hun var bange for, at det skulle se ud, som om hun havde fået det hele serveret på et sølvfad.

– Angsten for blot at komme ind i firmaet, fordi jeg var chefens datter, skræmte mig, og det fik mig til at knokle endnu hårdere. Mange af mine veninder læste jura eller medicin, så det var meget anderledes, at jeg skulle i lære på et smedeværksted. Der herskede en værkestedsjargon, og jeg lærte at svare for mig. Min far blandede sig meget lidt i min læretid, fordi han sad et andet sted i huset.

Ole Lynggaard har ikke altid klappet i hænderne over de smykker, datteren lavede.

– Han har altid sagt sin mening, og det indebar indimellem kritik. Vigtigst af alt har han været god til at give mig plads og frihed til selv at bestemme, siger Charlotte Lynggaard.

For Ole Lynggaard har det været vigtigt at give sine børn plads.

– Det allervigtigste, når man arbejder sammen med sine børn, er at give dem plads til at udfolde sig. Der skal være plads både fysisk og mentalt til, at man kan forsvinde ind i sit eget område. Og det er en af hemmelighederne bag vores fantastiske samarbejde, siger Ole.

Han deler kontor med Charlotte på øverste etage af en stor ejendom i hjertet af Hellerup. Foruden far og datter

Charlotte og Ole Lynggaards designs er forskellige, men far og datter er begge perfektionister og meget ambitiøse.

som chefdesignere arbejder 45 guldsmede med at få produceret smykkerne, Charlottes bror Søren er adm. direktør, og Charlottes mand Michel er salgs- og marketingdirektør.

Sin egen unikke stil

Gennem årene har Charlotte med sine smykkedesigner skabt sin helt unikke stil. Hendes første kollektion »Blomsten og Bien« blev en succes og gav hende blod på tanden.

– Efter endt læretid hos min far var jeg et år i Schweiz for at videreuddanne mig. Her lærte jeg nye teknikker, som de andre guldsmede ikke kunne. Jeg lærte at se tingene på en ny måde, hvilket var gavnligt for mig, da jeg kom hjem og skulle være designer og medbestemmende i fir-

maet. Og heldigvis beviste jeg med min første kollektion, at jeg godt kunne. De to Lynggaard-designere arbejder meget individuelt og lancerer hver en kollektion om året. Der hersker en konkurrence imellem dem, som de dog

– Angsten for blot at komme ind i firmaet, fordi jeg var chefens datter, skræmte mig, og det fik mig til at knokle endnu hårdere.

udelukkende betegner som positiv for både design og samarbejde.

– Vi kan godt lide at imponere hinanden. Vi følger hinanden undervejs med kol-

lektionerne og sørger for ikke at kopiere hinandens design. Vi kan sagtens være uenige, men jeg kommer ikke med kritik, inden kollektionen er færdig, siger Ole. Om sin egen kollektion siger han: – Hvis Charlotte er vild med mine smykker, er jeg sikker på, at kollektionen bliver godt modtaget.

Far og datter ligner hinanden

Hvor Oles smykker ofte er klassiske og skulpturelle, er Charlottes mere enkle og feminine.

– Ofte er det tydeligt at se, hvilke kollektioner jeg har lavet, og hvilke min far har lavet, siger Charlotte, der dog ikke er meget for at sætte smykkerne i bås, da der er stor variation i de mange design. Til trods for deres forskellige

Gode råd om far-datter-samarbejde:

CHARLOTTE:

1. Vær sikker på at faget interesserer dig nok, og at du har planer med det.
2. Vær sikker på at din far ikke er eneher-sker, men gerne vil dele sine erfaringer og arbejdsområder med dig.
3. Hav respekt for din far.

OLE:

1. Vær sikker på at det ikke er af nød, men af lyst, at din datter går ind i virksomheden.
2. Giv plads så hun kan udfolde og udvikle sig.
3. Respekter hinanden!

Jobbet har bragt os tættere sammen

Rikke Carlé og Jens Ladegaard arbejder tæt sammen i familievirksomheden Ladegaard A/S. Men job og privatliv holder de strengt adskilt.

Hvis du ikke klarer det godt, så er det ud igen!« Sådan lød den barske melding umiddelbart efter, at Jens Ladegaard en søndag morgen ringede til sin datter Rikke Carlé og tilbød hende et job. – Jobtilbuddet kom fuldstændig uventet, og jeg følte mig smigret over, at min far havde brug for mig i firmaet. Da han sagde, at jeg kunne blive boende i Aalborg, sagde jeg ja med det samme, siger Rikke, der nu har været i sin fars firma Ladegaard A/S i fire år.

Jens Ladegaard er et kendt navn inden for salgs- og markedsføringstræning i store danske virksomheder. Hans firma har en række undervisere tilknyttet og tilbyder som de eneste i Danmark »Blended Learning«-kurser, hvor internettet benyttes som en integreret del af undervisningen. Med tiden er en tredjedel af stillingerne i firmaet besat af familiemedlemmer. Ud over Rikke, der er partner, PR- og kommunikationschef, er også den ældste søn Thomas partner og har ansvar for udviklingen af Blended Learning. Derudover har Rikke yderligere tre yngre søskende. Den ene, Peter, er CRM Manager i firmaet, mens de to andre, Christel og Anders, der tidligere har været ansat i firmaet, p.t.

studerer i USA og overvejer at vende tilbage efter endt uddannelse.

Godt at have eget arbejdsområde

– Det er en stor glæde at arbejde sammen med mine børn. Gennem det meste af deres liv har de set mig for lidt, så det er rart at se mere til hinanden nu og tilmed lære andre sider af hinanden at kende, siger Jens Ladegaard. Han havde

aldrig drømt om, at Ladegaard A/S skulle udvikle sig til det familieforetagende, det er i dag.

– Selvom jeg er meget ambitiøs på mine børns vegne, har jeg aldrig forsøgt at trække noget ned over hovedet på dem. Med deres forskellige uddannelser inden for kommunikation, medier og ledelse er der med tiden opstået passende stillinger, hvor de har vist sig uundværlige. Rikke er uddannet cand.mag. i medie,

kommunikation og filosofi og troede oprindeligt, at hun skulle være lærer. Hendes far havde brug for at få udarbejdet kommunikations- og præsentationsmateriale, og her kom Rikkes kompetencer ham til gode.

– Det var vigtigt for mig, at jeg havde nogle særlige kompetencer, som jeg kunne tage med mig ind i firmaet. Hvis jeg skulle ud og undervise ligesom min far, er jeg bange for, at jeg ville komme til at stå i hans skygge, fortæller Rikke. Hun har omsat sin fars mange noter til bøger og andet præsentationsmateriale. – Fordi jeg kender min far og ofte ved, hvad han tænker og føler, har det sandsynligvis været nemmere for mig at udvikle bøger og præsentationsmateriale, end det ville være for én, der kom udefra, siger Rikke.

Ikke langt fra ris til ros

Jens Ladegaard er ikke kendt for at pakke tingene ind i vat.

– Jeg har nok en tendens til at være mere hård over for mine børn, end jeg

er over for de øvrige ansatte. Det hænger nok sammen med, at jeg forventer meget af dem, og at man nogle gange kan tillade sig mere over for sine nærmeste, indrømmer han.

Om sin fars evne til at sige tingene li-

– Det er mærkeligt for mig at sige far, når vi sidder i et møde, eller når jeg sender en mail, der også bliver læst af hans sekretær eller andre.

geud siger Rikke: – Det krævede nogen tid at vænne sig til hans indimellem barske tone og til ikke at tage det med hjem. Vi kendte jo ikke hinanden forretningsmæssigt på forhånd, men samtidig er han dog heller ikke bleg for at rose os, når noget er godt.

På jobbet er det »ren business«, og derfor falder det Rikke mest naturligt at kalde sin far Jens.

– Det er mærkeligt for mig at sige far, når vi sidder i et møde, eller når jeg sender en mail, der også bliver læst af hans sekretær eller andre. I det hele taget har jeg det ret dårligt med at være direktørens datter, siger Rikke. Inden hun trådte ind i firmaet, tog hun sin mors pigenavn.

– Der kan måske blive lidt for mange Ladegaard i vores lille firma, og når vi er ude til møder, siger jeg aldrig, at jeg er Jens' datter. Det gør ikke noget, at folk ved det, men jeg ønsker ikke at skilte med det. Jeg vil accepteres for det, jeg kan og tilfører firmaet frem for blot at være kommet ind som direktørens datter, siger Rikke Carlé.

Hverken Rikke eller hendes søskende ønsker særbehandling. De får hverken

Rikke har det egentlig ikke godt med at være chefens datter og er meget bevidst om ikke at komme til at stå i skyggen af sin far.

mere i løn eller andre fordele i forhold til firmaets øvrige medarbejdere.

– Jeg går meget op i at have et godt fortrolighedsforhold til mine kollegaer. Jeg har ofte fået at vide, at de ikke kan mærke, at jeg er Jens' datter, og de kan også sagtens komme til mig, hvis de vil brokke sig over chefen.

Også tid til at være morfar

Begge mener de, at det er vigtigt at holde job og privatliv adskilt.

– Arbejdet fylder meget i hverdagen, så vi prøver så vidt muligt at holde forretningsnak til dagtimerne, ellers ville det med tiden blive et mareridt for svigerfamilien. Selvom vi med jobbet har fået mere at snakke om og også lært at kende hinanden professionelt, er det skønt at koble af med mine to dejlige børnebørn på Rikkes gård i Nordjylland, siger Jens Ladegaard. □

Gode råd om far-datter-samarbejde:

RIKKE:

1. Sørg for at du kan tilføre virksomheden merværdi.
2. Vær ærlig og åben.
3. Overvej generationsskifte – før eller siden kan du ikke komme uden om det.

JENS:

1. Vær sikker på at det skaber merværdi for virksomheden, at dine børn kommer ind i firmaet.
2. Bland ikke privatliv og forretning sammen.
3. Det kan være en stor glæde for mange forældre at tilbringe mere tid sammen med deres voksne børn, men husk at de to første forudsætninger skal være til stede.